

Title :	
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	
Date :	ข้อสอบเก่า ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ (หน้า ๑๗)

二十四孝子 (16)

闻雷泣墓

ยี่สิบสี่ลูกกตัญญู (ตอนที่ 16)

ได้ยินเสียงฟ้าร้อง ร้องไห้ข้างหลุมศพ

สัปดาห์นี้จะขอสืบถึงลูกกตัญญูคนที่สิบหกในตำนานยี่สิบสี่ลูกกตัญญูของจีน ซึ่งก็คือ หวังโผว คนในสมัยเว่ยจิ้น ตำนานเรื่องนี้มีชื่อเรียกว่า “ได้ยินเสียงฟ้าร้อง ร้องไห้ข้างหลุมศพ” (闻雷泣墓/闻雷泣墓 wén léi qì mù เหวิน เหลย์ ชี มู่) 王褒，魏晋时期人，博学多能。

王褒，
魏晉時期
人，博學
多能。

W á n g
P Ó u, W èi jìn
shí qī rén, bó xué
duō néng.

หวังโผว, เว่ย

จิ้น ฉือซี เหวิน, บัวเสว ตัวเหมิง

หวังโผวเป็นคนสมัยเว่ยจิ้น มีความรู้และความสามารถรอบด้าน เรื่องราวความกตัญญูของหวังโผวมีอยู่ว่า หลังจากที่พ่อของเขาถูกชื่อหมาเจา (司马昭/司馬昭 sīmǎ zhāo) ฆ่าตาย เขาก็หลบหนีไปใช้ชีวิตอย่างสันโดษคนเดียว สอนหนังสือประทั้งชีวิตไปเรื่อย ๆ

其母在世时怕雷，死后埋葬在山林中。

其母在世時怕雷，死後埋葬在山林中。

QÍ mǔ zài shì shí pà léi, sǐ hòu máizàng zài shānlín zhōng.

ฉี หมู่ ใจ ฉือ ฉือ ฟา เหลย์, ลือ โฮ่ว โหมจั้ง ใจ ชั่นหลิน จง.
ขณะที่มีชีวิตอยู่ แม่ของเขากลัวเสียงฟ้าร้องมาก หลังจากแม่เสียชีวิตลง ก็ได้ฝังศพไว้ในป่า

หลังจากนั้นเป็นต้นมา ทุกครั้งที่เกิดฟ้าร้อง หวังโผวจะคิดถึงแม่เป็นคนแรก เขาจำได้เสมอว่าแม่กลัวเสียงฟ้าร้อง ดังนั้นจะรีบวิ่งไปที่หน้าหลุมศพ คุณเขาลงและพูดปลอบแม่ในหลุมศพว่า “แม่ครับ แม่ไม่ต้องกลัวนะครับ ผมมาอยู่กับแม่ตรงนี้แล้ว”

他终生都这样做。

他終生都這樣做。

Tā zhōngshēng dōu zhèyàng zuò.

ทา จงเซิง ไตว เจ้อย่าง จั่ว.

เขาทำเช่นนี้ตลอดทั้งชีวิต

จากจุดนี้เองที่ทำให้ทุกคนยกย่องความกตัญญูของหวังโผวเรื่อยมา

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง